

F. t. l. for Grønland om indkomstskat.

undgåelse af dobbeltbeskatning findes i lov nr. 74 af 31. marts 1953. I næsten alle de af Danmark indgåede overenskomster er der bestemmelse om, at parterne ved notevæksling kan aftale en udvidelse af overenskomsten, så den også omfatter Grønland i tilfælde af, at der indføres indkomstskat. Der er også en dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Færøerne af 24. september 1968 (jfr. bekendtgørelse nr. 367 af 10. oktober 1968), hvilken ordning imidlertid må ses i forbindelse med, at beskatningen på Færøerne er et færøsk særanliggende. Ved indførelsen af den grønlandske indkomstskat må i øvrigt den danske kreditregel, der kun angår skatter betalt i et fremmed land, enten anvendes direkte ved en fortolkning eller formuleres, så den også omfatter skat betalt i Grønland, således at det sikres, at herboende personer, der har indtægter fra Grønland, hvoraf de beskattes i Grønland, får kredit for den grønlandske skat i deres danske skat. Der må endvidere forudsættes udformet bistandsaftale om gensidig støtte med hensyn til opkrævning af skatter m. v.

Til § 30.

I forslaget § 30 defineres A-skatter som skat af A-indkomst. Endvidere defineres skattepligtig B-indkomst som den indkomst, hvori der hverken skal indeholdes A-skat eller udbytteskat efter kap. 5.

Til § 31.

I § 31 opregnes, dels hvad der umiddelbart henregnes til A-indkomster, dels åbnes der mulighed for ministeren for Grønland til at inddrage visse yderligere indkomstarter under begrebet eller til at undtage visse indkomster, som normalt ville være A-indkomst.

Bestemmelserne svarer til princippet i kildeskattelovens § 43. Det skal dog bemærkes, at naturalindtægter ikke umiddelbart henregnes til A-indkomst, således som det i et vist omfang er tilfældet i Danmark, f. eks. ved værdien af kost og logi.

Der er grund til særligt at hæfte sig ved § 31, stk. 2, nr. 2 hvorefter indtægter ved indhandling hidrørende fra fangst, fiskeri og fåreavl kan gøres til A-indtægt. En indhandlingskildeskatt vil kræve særlige regler under hensyn til, at der ikke er tale om nettoindkomster. Dette vil nødvendiggøre fastsættelse af individuelle bruttotrækprocenter. En sådan indhandlingskildeskatt bliver kun aktuel for fuldt skattepligtige og vil således ikke finde anvendelse ved indhandling foretaget af fremmede fartøjer. Da den heller ikke vil kunne anvendes ved indhandling foretaget af aktieselskaber eller inte-

ressentskaber er det tvivlsomt om hjemmelen vil blive udnyttet.

Reglen i § 31, stk. 3, nr. 1 og 2 fastslår, at indtægt, der hidrører fra arbejdsgivere med hjemting uden for Grønland og Danmark, ikke er A-indkomst. Modsætningsvis vil indkomster, der i øvrigt falder ind under de i § 31, stk. 1, nr. 1 og stk. 2 angivne kategorier, være A-indkomst, når de hidrører fra Grønland eller Danmark. Dette vil i særlig grad få betydning med hensyn til personale, der udsendes til midlertidigt arbejde i Grønland af danske firmaer og for så vidt også af staten. Sådanne personer vil fortsat være fuldt skattepligtige i Danmark, men vil tillige blive begrænset skattepligtige i Grønland. Dette nødvendiggør, at der enten ved direkte anvendelse af ligningslovens § 33 eller ved en supplerende bestemmelse hertil sikres, at der ikke sker dobbeltbeskatning.

I praksis vil forslaget medføre, at de danske skattemyndigheder kommer til at afgive den del af skatteprovenuets, som ifølge nærværende lov falder på indtægten i Grønland. Der må forudsættes truffet de nødvendige administrative aftaler om en sådan ordnings praktiske gennemførelse.

Bestemmelsen i § 31, stk. 4, 1. pkt. svarer til kildeskattelovens § 45, stk. 1, som f. eks. er anvendt til at fastsætte, at løn til medhjælp i privat husholdning ikke er A-indkomst, således at der ikke i disse tilfælde skal indeholdes kildeskatt.

Hvor en person, der er fuldt skattepligtig i Grønland, under midlertidigt ophold i Danmark har lønindtægt ved arbejde, vil reglen i stk. 3, nr. 2 umiddelbart også medføre grønlandsk indeholdelsespligt for den danske arbejdsgiver. Da grønlandsk beskatning imidlertid i dette tilfælde skal vige i medfør af kreditprincippet, bør dette medføre, at indeholdelsen efter de grønlandske regler undgås, hvilket vil kunne ske ved anvendelse af den i stk. 4, 2. pkt. indsatte særlige hjemmel for ministeren til at bestemme, at en art af indkomst, der i øvrigt er A-indkomst, under bestemte omstændigheder dog ikke skal være A-indkomst.

Reglen i stk. 5 svarer i princippet til reglen i kildeskattelovens § 45, stk. 3. Afgrænsningen af A- og B-indkomster vil få væsentlig betydning i det grønlandske skattesystem på baggrund af særreglen om det skattefrie beløb af B-indkomst. For at sikre ensartethed i afgørelserne er det derfor foreslået, at ministeren for Grønland skal træffe afgørelser på dette område. Dette harmonerer også med bestemmelserne i stk. 2 og 4.

Til § 32.

Bestemmelserne i § 32, stk. 1-4 svarer til kilde-